

ДОСЛІДЖЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Латиш Н. М. Дослідження творчого потенціалу учнів молодшого шкільного віку. В статті представлено результати дослідження творчого потенціалу молодших школярів в процесі розв'язування ними задач на конструювання. Творчий потенціал людини розглядається відповідно до концепції В.О. Моляко як сфера можливих творчих проявів особистості. Центральним, системним фактором творчого потенціалу особистості є здатність до творчості, тобто здатність до конструктивного, нестандартного мислення та поведінки, а також до усвідомлення і розвитку власного досвіду. Особливості творчого потенціалу молодших школярів при розв'язуванні конструктивних задач обумовлені домінуючою стратегіальною тенденцією аналогізування, комбінування чи реконструювання. Встановлено, що розв'язування творчих задач на конструювання сприяє активізації пошукової діяльності дитини, розвитку її творчого потенціалу.

Ключові слова: творчий потенціал, творча задача, конструювання, стратегії аналогізування, комбінування, реконструювання.

Латыш Н. М. Исследование творческого потенциала учащихся младшего школьного возраста. В статье представлены результаты исследования творческого потенциала младших школьников в процессе решения ими задач на конструирование. Творческий потенциал человека рассматривается в русле концепции В.А. Моляко как сфера возможных творческих проявлений личности. Центральным, системным фактором творческого потенциала личности является способность к творчеству, то есть способность к конструктивному, нестандартному мышлению и поведению, а также к осознанию и развитию личностного опыта. Особенности творческого потенциала младших школьников в процессе решения конструктивных задач обусловлены доминированием стратегической тенденции аналогизирования, комбинирования или реконструирования. Установлено, что решение творческих задач на конструирование положительно влияет на активизацию поисковой деятельности ребенка, развитию его творческого потенциала.

Ключевые слова: творческий потенциал, творческая деятельность, конструирование, стратегии аналогизирования, комбинирования, реконструирования.

Актуальність дослідження. Проблема творчого розвитку особистості гостро постала в сучасному світі. Кожна цивілізована країна піклується про творчий потенціал суспільства загалом і кожної людини зокрема. Все це зумовлює інтерес психолого-педагогічної науки до проблем розвитку творчих можливостей особистості в освітньому просторі, надання можливості учасникам освітньо-виховного процесу проявити свої здібності.

Сьогодні творчість визначається невід'ємною складовою в усіх видах діяльності людини. І місце творчості в структурі діяльності зростатиме в зв'язку з науково-технічним прогресом та переходом до існування суспільства у техногенному середовищі. Необхідність активізації творчої перетворювальної діяльності в умовах нових реалій суспільного розвитку обумовила необхідність глибокої наукової розробки проблеми творчості. Значна увага приділяється дослідженню розвитку творчого потенціалу

особистості. Вчені шукають засоби виявлення та розвитку природних здібностей кожної дитини, щоб допомогти їй реалізуватись, щоб творчість стала невід'ємною часткою її діяльності.

Для своєчасної активізації творчого потенціалу необхідно створити такі умови, які б формували в індивіда особистісну готовність до творчості, в певному сенсі, звичку ще з дитинства реагувати на складні ситуації творчо, не боятися проявляти власну індивідуальність, застосовувати всю сукупність своїх можливостей для розв'язання нових, творчих, складних задач. Тому логічно розглядати активізацію творчого потенціалу особистості у контексті системи навчання та виховання підростаючого покоління [6].

Головна мета освіти полягає у тому, щоб підготувати учнів до ефективної реалізації своїх знань і можливостей при вирішенні нових, часом складних завдань, які весь час виникають в процесі життєдіяльності. Саме здібності до творчості, до створення нового, оригінального, унікального, які є центральною складовою творчого потенціалу, забезпечать особистості продуктивне вирішення нових задач.

Мета статті: здійснити аналіз проявів творчого потенціалу учнів молодшого шкільного віку в процесі розв'язування ними задач на конструювання.

Стан розробки проблеми. Психологічні дослідження творчості здійснюються здебільшого в двох основних аспектах – процесуальному та особистісному. В процесуальному аспекті визначаються особливості перетворення суб'єктом предмета творчості, об'єктивної дійсності в цілому. Тому на передній план виступають головним чином етапи, стадії, фази та результати творчого процесу. В особистісному аспекті головне місце займають якості, здібності особистості як суб'єкта творчої діяльності, її потреби, мотиви, інтереси, знання, уміння, навички, емоції, почуття і т.д., а також їх розвиток. Останнім часом спостерігається тенденція зближення, поєднання процесуального і особистісного аспектів дослідження проблеми творчості, що зумовлюється впровадженням системного підходу в наукових дослідженнях.

Аналіз досліджень показав, що творчий потенціал відображає генетичні передумови формування творчої особистості, є проявом природної соціальності, духовності та унікальності людини. Творчий потенціал акумулює сукупність інтелектуальних і практичних знань, умінь і навиків, здатність їх використовувати при постановці проблем і в процесі пошуку їх вирішення. Творчий потенціал розглядається також як здатність людини творити світ і себе, як здатність до активної самореалізації.

Згідно з В.О. Моляко, творчий потенціал людини – це сфера можливих творчих проявів особистості. «Ми притримуємось такого розуміння творчого потенціалу, яке містить досить широкий спектр конкретних складових, а саме: задатки, загальний інтелект, інтереси, допитливість, емоційний окрас процесів пізнання, наполегливість, креативність, інтуїцію, особистісні стратегії та тактики розв'язку проблем» [6, с. 6]. Центральним інтегральним, системним фактором творчого потенціалу особистості є здатність до творчості, тобто здатність до конструктивного, нестандартного мислення та

поведінки, а також до усвідомлення і розвитку власного досвіду. Творчий потенціал, як зазначає В.О. Моляко, яку б багатомірну він не мав структуру, все ж є потенційними можливостями досягнень, а «творча особистість», «обдарованість», «талант» реалізують ці можливості [6].

Виклад основного матеріалу. В дослідженнях встановлено, що творча обдарованість нерозривно пов'язана з рештою всіх психічних функцій людини, з її свідомістю, пізнанням, загальними установками і диспозиціями, особистісними структурами, емоційною сферою і т.д. Основні функції обдарованості як вищої форми прояву творчих здібностей – максимальне пристосування до світу, оточення, знаходження рішень у всіх випадках, коли створюються нові, непередбачені проблеми, що вимагають саме творчого підходу [1; 2; 6].

Виявлено, що з віком розвиток креативності проходить дві основні фази (Д.Б. Богоявленська, Л.С. Виготський, В.М. Дружинін та ін.). *Перша* характеризується тим, що розвивається «первинна», загальна здатність до творчості. Сенситивний період цього процесу – 3-5 років. В цей віковий період механізмом формування креативності є копіювання поведінки значимого дорослого як творчого зразка. Літературна і художня творчість дітей в цьому віці проявляється найяскравіше. Вважається, що недостатню кількість знань дитина вимушена компенсувати за допомогою фантазування. *Друга фаза* характеризується виникненням «спеціалізованої» креативності, тобто здатність до творчості в певній сфері діяльності як доповнення і альтернатива «первинної» недиференційованої креативності. На цьому етапі особливого значення набуває професійний зразок, підтримка сім'ї та ровесників. Друга фаза у певної кількості суб'єктів завершується переходом до оригінальної творчості. Зріла, культурна креативність вимагає вже активного подолання стереотипів. Така креативність є складним психічним утворенням, в якому характеристики когнітивної діяльності і пізнавальної потреби поєднуються з особистісними характеристиками, в результаті чого формується творча особистість [1, с. 315].

У дослідженні Т.О.Баришевої (2006) виокремлено такі етапи творчого становлення особистості: 1) *пробудження*, накопичення сенсорного, емоційного, інтелектуального досвіду як підґрунтя творчості. Важливими в цей період є багатий інформаційний простір та стимуляція творчої діяльності; 2) *наслідування, імітація*, засвоєння еталонів творчої поведінки, технологій, засобів творчої діяльності. Головне на цьому етапі – засвоєння технологічного досвіду; 3) *імплікації (зв'язки)*, перенос, використання набутих умінь в нових особистісно-значущих умовах, експериментування, пошук нових зв'язків і відношень, імпульс до розвитку позиції творця; 4) *трансформація*, перетворення досвіду згідно з індивідуальними особливостями, можливостями, потребами; 5) *гармонізація* психологічної структури креативності, *індивідуалізація* творчої діяльності, становлення творчої індивідуальності.

Важливим питанням, на нашу думку, що безпосередньо стосується нашого дослідження, є питання діагностики та розвитку творчих можливостей

учнів, адже творчий потенціал, здатність до творчої діяльності від природи присутні кожному, тому педагогам в процесі роботи з дітьми варто вбачати в кожній дитині «потенційного креатива», побачити своєрідну його індивідуальність і намагатись розвивати її.

Молодший шкільний вік в психології характеризується певними особливостями розвитку мислення: основним новоутворенням молодшого шкільного віку є довільність психічних процесів та їх інтелектуалізація, усвідомлення дитиною динаміки своїх змін, виникнення здатності до планування та виконання дій у внутрішньому плані, уміння ніби «збоку» розглядати та оцінювати свої думки та дії, поява рефлексії – уміння об'єктивно аналізувати свої думки та вчинки з погляду їх відповідності задуму та умовам конкретної діяльності. У 6-10 років виробляються адекватні оцінки та самоконтроль як важливі форми самосвідомості, усвідомлюється певне коло своїх обов'язків і прав, формується реалістичний образ-Я. Саме в цьому віці з'являються ті якості психіки, котрі будуть визначальними у формуванні творчого потенціалу за відповідних умов навчання та виховання.

Здатність до творчості, на думку А.Е.Сімановського (1996), проходить декілька стадій розвитку, які залежать одна від одної. Автор виділяє три стадії розвитку творчого мислення в дитячому віці: наочно-дійову, причинневу і евристичну. Найпершими, в 5 років проявляються здібності, пов'язані з творчістю на основі зорових уявлень, в 6 років – зі словотворчістю, в 9-10 років – зі здібностями до аналогізування, в 10-11 років – зі здібностями до створення фраз. В 12-14 років формується евристичне мислення.

Одним із факторів розвитку творчих якостей особистості, як зазначає В. О. Моляко [3], є те, що вони формуються саме в творчій діяльності, яка безпосередньо пов'язана з творчим мисленням. Тому обов'язковим моментом розвитку творчого мислення є використання задач «відкритого типу», що сприяє при цьому проявам оригінальності і становленню творчого начала особистості.

Як зазначає Е. О. Фарапонова, праця є творчим, продуктивним процесом, який перетворює навколишній світ і саму людину, якщо вона виступає цілісною діяльністю, яка включає не тільки виконавські елементи, але і задум, планування, контроль, оцінку. Виховання в дітей потреби в творчій праці повинно складати основу формування психологічної готовності до праці в школі. Це дозволить вивести трудове виховання на той рівень, який відповідний вимогам цього часу: готовність проявляти самостійність, творчу активність, ініціативність, взаємодопомогу і відповідальність в праці [5].

Важливою умовою розвитку творчого ставлення до діяльності молодших школярів є, як ми вважаємо, формування конструктивного мислення молодших школярів. В процесі конструктивної діяльності в дитини з'являється можливість спробувати себе в чомусь, створюється можливість здійснювати пробні практичні дії з елементами конструктора, в результаті чого учень отримує продукт власної діяльності. При цьому відбувається активізація мислення, фантазії, стимуляція до творчих пошукових дій.

Основною особливістю дитячого конструювання є встановлення просторового розміщення елементів предмета і підпорядкування його певній логіці. Конструктивна творчість передбачає складний комплекс розумових і практичних дій і включає два основні етапи: етап задуму, де відображується власне перетворююча діяльність мислення і уяви дитини; етап практичної реалізації задуму.

Ці етапи знаходяться в тісному взаємозв'язку, оскільки дитячі задуми уточнюються і удосконалюються в ході практичної реалізації, що, в свою чергу, сприяє розумовому розвитку учнів.

Конструктивне мислення передбачає вміння бачити об'єкт в комплексі і при цьому уявляти співвідношення його частин, вміння мисленно ділити його на частини і збирати в єдине ціле.

Конструктивне мислення передбачає наявність таких умінь:

- вміння впізнавати і виділяти об'єкт (бачити суттєве);
- вміння зібрати об'єкт з наявних частин (синтезувати) чи побудувати за допомогою креслярських інструментів;
- уміння ділити на частини, виокремити складові (аналізувати);
- уміння видозмінювати чи перетворювати об'єкт відповідно до заданих параметрів;
- вміння із перетвореного чи видозміненого об'єкта, чи його окремих частин побудувати новий.

Труднощі і помилки учнів при відтворенні конструкції свідчать про незрілість сприймання, фрагментарності уявлень, недостатньо розвинене образне мислення, невміння дітей правильно організувати процес сприймання (спостерігати, аналізувати об'єкт, виокремлювати головне, встановлювати суттєві зв'язки), а це є необхідною умовою для розвитку творчих здібностей молодших школярів [8].

Діти у віці 6–7 років досить часто не діють за завчасно наміченим планом чи задумом і, випадково з'єднавши декілька запропонованих контурів, раптом знаходять в отриманому зображенні подібність зі знайомими їм предметами і т.п. Таким чином намічається шлях від випадкових асоціацій – до відтворення конкретного предмету. Тому нам видається важливим аспект дослідження психологічних особливостей формування задуму майбутньої конструкції та виявлення причин, які призводять до зміни конструктивного задуму.

Як відомо, якщо в процесі навчання не виникає інтересу, зацікавленості, методика, якою б вона не була, не принесе бажаного результату. Творчі завдання стимулюють у дітей пізнавальну (пошукову) активність, вчать їх аналізувати, комбінувати, реконструювати, створюючи при цьому суб'єктивно новий продукт. При цьому важливе значення має стимуляція творчого процесу. По-перше, це створення умов для розвитку фантазії і уяви, коли фантазування виступає як здатність до різноманітних комбінацій предметів та явищ, елементів і т.п., що є джерелом дитячої творчості. По-друге, це вміння створювати образ того об'єкта, який необхідно реалізувати в процесі конструювання за умови досить високого

рівня здатності до уяви, але розвиток яких неможливий без додаткових умов (стимульного матеріалу, методики).

З метою керування розвитком уяви і фантазування, узагальненням і конкретизацією образів, можна запропонувати геометричні форми, напівформи різного розміру та кольору. Практична діяльність з геометричними фігурами є важливим засобом розвитку наочно-дійового і наочно-образного мислення, тих типів мислення, які переважають в дітей молодшого шкільного віку В процесі розв'язування конструктивних задач, де стимульним матеріалом є конструктор з геометричних форм, відбувається активне використання і закріплення набутих на уроках математики знань і умінь в нових умовах, відбувається формування вмінь перетворювати об'єкт за заданими умовами, відповідно до функціональних властивостей і параметрів об'єкту, впізнавати і виокремлювати геометричні фігури, відбувається формування елементарних навичок побудови.

Розв'язування задач на конструювання дозволяє розвинути в учнів навички управління власними діями, здійснення цілеспрямованих, а не випадкових і хаотичних спроб при розв'язуванні задач. Така особливість цього виду мисленнєвої діяльності полягає в тому, що предмети (елементи конструктора) можна брати в руки, маніпулювати ними, змінювати просторове їх розміщення. Оскільки, працюючи з предметами, дитині легше спостерігати за власними діями щодо їх зміни, то в цьому випадку легше управляти діями, припиняти практичні спроби, якщо їх результат не відповідає вимогам задачі, чи навпаки, допомагає довести спроби до кінця, до отримання певного результату, а не кинути її виконання, не дізнавшись результат.

В процесі конструктивної творчості в учнів формується здатність діяти цілеспрямовано, свідомо управляти і контролювати свої дії. Це дозволяє розробляти різноманітні плани для досягнення мети, мисленно узгоджувати ці плани, щоб знайти найкращий варіант розв'язку. Тому метою розвитку конструктивного мислення є також формування вмінь розглядати різноманітні шляхи, плани, різні варіанти досягнення мети, різні способи розв'язування задач; оперуючи предметами в мисленнєвому плані, уявляючи різні варіанти їх зміни можна швидше знайти потрібний результат.

В процесі роботи з геометричними формами у дітей удосконалюються сенсорні навички, розвивається мислення, оскільки розкладаючи складні фігури на прості і, навпаки, створюючи із простих фігур більш складні, школярі закріплюють і поглиблюють свої знання про геометричні фігури, вчаться розрізняти їх за формою, величиною, кольором, просторовим розміщенням. Такі заняття відкривають можливості для розвитку творчого конструктивного мислення учнів та дозволяють активізувати їх творчий потенціал.

Спираючись на методологічні положення процесу конструктивної творчості В. О. Моляко [4; 7], відповідно до нашого дослідження процес розв'язування творчих задач на конструювання можна представити перебігом наступних етапів:

1) *ознайомлення з умовою задачі* є початковим етапом виникнення задуму майбутньої конструкції;

2) *розуміння умови задачі* є етапом, на якому вихідні її умови трансформуються в шукані і відповідно до цих умов здійснюється цілеспрямований пошук елементів конструювання, що відповідають умовам задачі;

3) формування *первинного задуму* здійснюється на основі теоретичного і практичного досвіду розв'язуючого задачу і характеризується виникненням образу-орієнтира;

4) формування *остаточного задуму* є етапом, на якому здійснюється перехід від створених в образному плані задумів до практичного конструювання з геометричних форм і характеризується розвитком початкового образу-орієнтира в провідний образ, що включає загальні уявлення про кінцевий продукт діяльності;

5) *кінцевий розв'язок* характеризується практичним втіленням конструктивного задуму.

Здійснивши аналіз розв'язування запропонованих учням завдань, нами було виявлено основні тенденції у формуванні задуму, що найчастіше проявлялися в процесі розв'язання задач на конструювання.

Перша пов'язана з тим, що при побудові задуму майбутньої конструкції головним орієнтиром є *форма того чи іншого елемента конструктора*, коли пошук здійснюється шляхом аналогізування на основі структурних особливостей побудовчого матеріалу. Також нами зафіксовано випадки, коли створення задуму майбутньої конструкції обумовлюється кольоровим забарвленням елементів конструктора. Так, саме колір того чи іншого елемента конструктора викликає у досліджуваного певні асоціації, які стають орієнтирами і спрямовують подальший пошук майбутньої конструкції. Виходячи з певних особливостей побудовчого матеріалу (форма, колір), учні знаходять способи з'єднання деталей для створення певної конструкції.

Друга пов'язана з тим, що головним орієнтиром при створенні задуму майбутньої конструкції є *яскраве враження попереднього досвіду*, яке активізує творчу уяву досліджуваного і спрямовує пошук у напрямку знаходження відповідних елементів конструктора, які б дали змогу втілити конструктивну (дитячу) ідею на площині.

Слід зазначити також, що часто трапляються випадки, коли важко чітко визначити, що було головним при створенні задуму майбутньої конструкції: в таких випадках учень наголошує на важливості як форми елементів конструкції, так і важливості саме того, що він конструює. Тут можна говорити про *комбінований підхід* до створення задуму майбутньої конструкції.

Здійснений нами аналіз процесу розв'язування конструктивних задач молодшими школярами, зокрема, особливостей розвитку конструктивного задуму, дозволив виокремити *основні підходи до формування задуму* дітей в залежності від реалізації запропонованих елементів конструювання, коли:

а) орієнтиром для побудови шуканих конструкцій є геометрична форма елементів конструктора, створюється аналогічна з минулого досвіду конструкція за структурою – *структурне конструювання*;

б) коли геометричні форми стають динамічними орієнтирами, учень, розв'язуючи задачу, виходить на оперування елементами, що служать аналогами функцій – *функціональне конструювання*;

в) коли конструкція створюється шляхом поєднання як структурних, так і функціональних ознак – *структурно-функціональне конструювання*.

Нами було виявлено, що головними орієнтирами при створенні задуму майбутньої конструкції може бути структурний аналог; функціональна ознака; комбінування як структурних, так і функціональних ознак.

Результати дослідження показують, що конструктивний задум формується в напрямку пошуку структур та функцій, які становлять змістовну основу задуму. В подальшому в процесі розв'язання в задум можуть вноситись корективи та доповнення. Суб'єктивна впевненість в адекватності майбутньої конструкції означає закінчення формування задуму.

Висновки. Особливості творчого потенціалу молодших школярів у процесі розв'язування конструктивних задач обумовлені стратегіальною спрямованістю розробки конструктивного задуму, тобто домінуючою стратегіальною тенденцією аналогізування, комбінування чи реконструювання. Розв'язування творчих задач на конструювання сприяє активізації пошукової діяльності дитини, розвитку фантазії, інтуїції, уяві, оригінальності мислення та творчого потенціалу дитини.

Говорячи про активацію творчого потенціалу особистості, ми маємо на увазі розвиток та активізацію того набору індивідуальних якостей (природних та набутих), задатків, здібностей, які спонукають до творчих форм поведінки та прояву творчих можливостей в будь-якій діяльності.

Перспективи подальших досліджень полягають в розробці методичних засобів активізації творчого потенціалу учнів молодшого шкільного віку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Ильин Е. П.* Психология творчества, креативности, одаренности. СПб. : Питер, 2009. 448 с.
2. *Кульчицькая Е. И.* Сирень одаренности в саду творчества. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2008. 316 с.
3. *Моляко В. А.* Психология решения школьниками творческих задач. К. : Радянська школа, 1983. 96 с.
4. *Моляко В. А.* Творческая конструкторология (пролегомены). К. : Освіта України, 2007. 388 с.
5. Психологические основы трудового воспитания школьников / под ред. Э.А. Фарапоновой. М. : Педагогика, 1983. 168 с.
6. Психологічне дослідження творчого потенціалу: монографія монографія / авт. кол., наук. керівник В.О. Моляко. К.: Педагогічна думка, 2008. 208 с.
7. Стратегії творчої діяльності: школа В. О. Моляко / за заг. ред. В. О. Моляко. К. : Освіта України, 2008. 702 с.

REFERENCES TRANSLITERATED

1. *Ilin E. P.* Psihologija tvorchestva, kreativnosti, odarennosti.– SPb. : Piter, 2009. 448 s.

2. *Kul'chic'kaja E. I.* Siren' odarennosti v sadu tvorcestva. Zhitomir : Vid-vo ZhDU im. I. Franka, 2008. 316 s.
3. *Moljako V. A.* Psihologija reshenija shkol'nikami tvorcheskih zadach. K. : Radjans'ka shkola, 1983. 96 s.
4. *Moljako V. A.* Tvorcheskaja konstruktologija (prolegomeny) . K. : Osvita Ukrainy, 2007. 388 s.
5. Psihologicheskie osnovy trudovogo vospitanija shkol'nikov / pod red. Je.A. Faraponovoj. M. : Pedagogika, 1983. 168 s.
6. Psykholohichne doslidzhennia tvorchoho potentsialu: monohrafiia monohrafiia / avt. kol., nauk. kerivnyk V.O. Moliako. K.: Pedagogichna dumka, 2008. 208 s.
7. Stratehii tvorchoi diialnosti: shkola V. O. Moliako / za zah. red. V. O. Moliako. – K. : Osvita Ukrainy, 2008. – 702 s.

Latysh N.M. The research of junior pupils' creative potential. The article presents the analysis of junior pupils' creative potential displays in the constructing tasks solving. The creative potential of a person is considered in accordance with the V. O. Molyako's conception as a sphere of possible personality's creative displays and contains a very wide range of specific components, namely: inclinations, general intelligence, interests, curiosity, emotional color of the cognitive processes, persistence, creativity, intuition, personal strategies and tactics of problem solving. The central, integral, systemic factor of the personality's creative potential is the ability to creation, that is, the ability to constructive, non-standard thinking and behavior, as well as to the consciousness and development of their own experience. The peculiarities of the junior pupils' creative potential displays in the process of constructing tasks solving are caused by the strategic orientation of the constructive plan's development, that is, the dominant strategic tendency of analogizing, combining or reconstruction. It was revealed that the main reference points when constructing the future designs' plan may be a structural analog; functional attribute; combining both structural and functional attributes. It was ascertained that the solving of creative constructing tasks contributes to activating the searching activity of a child, the development a child's fantasy, intuition, imagination, originality of thinking and creative potential. Speaking about the activation of the personality's creative potential, we mean the development and activation of the set of individual qualities, inclinations, abilities, which induce to the creative forms of behavior and the displays of creativity in any activity.

Key words: creative potential, creative task, constructing, strategies of analogizing, combining, reconstruction.

Отримано 07.02.2020

УДК 925.15-08: 171-013'082

*Михальчук Наталія Олександрівна,
Івашкевич Едуард Зенонович*

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЖАНРОВОЇ СПЕЦИФІКИ ТВОРУ ДЖ. АПДАЙКА «КЕНТАВР»

Михальчук Н. О., Івашкевич Е. З. Психолінгвістичний аналіз жанрової специфіки твору Дж. Апдайк «Кентавр». В статті проаналізовано композицію роману Дж. Апдайк, його жанрову своєрідність з психолінгвістичної точки зору. Окреслено значення зображення в романі міфологічних сцен, обґрунтувати їх психологічну природу.